

Î N C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președinte de ședință
Judecătorii:

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Trifan Denis împotriva deciziei din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Comrat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ichizli Valentina împotriva lui Trifan Deonis privind repararea prejudiciului moral și material cauzat prin infracțiune,

c o n s t a t ă :

La data de 03 decembrie 2013 Ichizli Valentina s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva lui Trifan Deonis cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 3179 lei și a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin sentința din 09 aprilie 2013 a judecătoriei Comrat, Trifan Deonis a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) CP RM, cu stabilirea pedepsei sub formă de 4 ani de închisoare și cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, conform art. 90 CP executarea pedepsei cu închisoarea a fost suspendată pe un termen de probă de 1 an. Acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca quantumul acesteia să fie stabilit în ordinea procedurii civile.

Reclamanta a menționat că la data de 21 septembrie 2012 automobilul de model BMV 520 cu n/î CA 4430 CC condus de Trifan Deonis deplasându-se pe banda de sens opus s-a lovit cu automobilul de model Mitsubishi Galant cu n/î LP AI 239 condus de Covadji Iurie. În rezultatul accidentului rutier pasagerului automobilului de model BMV 520 - Ichizli Valentina și pasagerului automobilului Mitsubishi Galant - D. Vacari le-au fost cauzate leziuni corporale grave.

După producerea accidentului rutier reclamanta a fost transportată în secția de traumatologie a IMSP SR mun. Comrat, unde s-a aflat la tratament staționar până la data de 04 octombrie 2012, după externare a continuat tratamentul clinic. La data de 26 septembrie 2012 a fost supusă unei intervenții chirurgicale în rezultatul căreia în os a fost implantată o tijă metalică. Ulterior începând cu 01 octombrie 2013 până la 09 octombrie 2013 s-a aflat la tratament staționar în secția de traumatologie a IMSP

SR mun. Comrat, unde la data de 02 octombrie 2013 a avut loc o intervenție chirurgicală privind înlăturarea fixatorului metalic.

Susține reclamanta că a suportat cheltuieli materiale în sumă de 3179,39 lei, care solicită să fie încasate de la pîrît și a solicitat instanței de judecată încasarea prejudiciului moral în suma de 50000 lei.

Prin hotărârea din 01 aprilie 2014 a Judecătoriei Comrat cererea de chemare în judecată s-a admis parțial: s-a încasat de la Trifan Deonis în beneficiul lui Ichizli Valentina prejudiciul material în sumă de 3179 lei și prejudiciul moral în sumă de 40000 lei; s-a încasat de la Trifan Deonis în beneficiul lui Ichizli Valentina cheltuielile de judecată în sumă de 3500 lei; în rest cerințele s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Comrat, s-a respins apelul depus Trifan Deonis, cu menținerea hotărârii din 01 aprilie 2014 a Judecătoriei Comrat.

La data de 27 noiembrie 2014 Trifan Denis a depus recurs împotriva deciziei din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Comrat. În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat cauza în lipsa sa, fiind lipsit de posibilitatea de a participa la examinarea cauzei.

Menționează recurentul că temei de admitere a acțiunii civile a servit sentința din 09.04.2013 a judecătoriei Comrat. Accidentul rutier a avut loc la data de 21.09.2012 la orele 15.00 pe o porțiune de drum în care condițiile climaterice au favorizat tamponarea automobilului său cu un alt automobil. Intimata a fost pasageră a automobilului în care s-a tamponat și în urma acestui accident a fost transportată la spital fără cunoștință, cu leziuni grave și o perioadă de 2 luni a primit tratament în diferite instituții medicale.

Susține recurentul că vina și-a recunoscut-o, și-a cerut scuze da la partea vătămată și i-a explicat că este de acord să achite prejudiciul material, dar nu și prejudiciul moral în sumă de 40000 lei pe motiv că este exagerat și nu este obiectiv.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC.

Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți în cererile de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în prevederile art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Trifan Denis, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 433 lit. a) 440 alin. (1) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Trifan Denis împotriva deciziei din 07 octombrie 2014 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală